

РЕШЕНИЕ

№ 3838

гр. София, 07.06.2018 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 11.05.2018 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

ЧЛЕНОВЕ: Елица Райковска

Николина Янчева

при участието на секретаря Дора Тинчева и при участието на прокурора Чавдар Ангелов, като разгледа дело номер **3196** по описа за **2018** година докладвано от съдия Николина Янчева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на ЗД [фирма], ЕИК[ЕИК], срещу решение от 17.01.2018 г., постановено по н.а.х.д. № 13087 по описа за 2017 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 12^{-ти} състав, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № Р-10-496 / 29.06.2017 г., издадено от заместник-председател на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, с което на ЗД [фирма] на основание чл. 647, ал. 2 и чл. 644, ал. 2, пр. 2 във вр. с ал. 1, т. 2 от Кодекса за застраховането (КЗ), е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лв. за нарушение на чл. 108, ал. 1 КЗ.

С касационната жалба се релевират основания за незаконосъобразност на оспореното решение, поради неправилно тълкуване на материалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения. Излага се довод, че обстоятелството за повторност на нарушението е следвало да бъде предявено още с АУАН. Отправено е искане да бъде постановено решение, с което да се отмени оспореният съдебен акт и да се постанови ново решение, с което да се отмени наказателното постановление. Алтернативно се претендира изменение на наказателното постановление, като се наложи минималната законова санкция.

В съдебно заседание касаторът не се представлява. Не ангажира нови доказателства. Ответникът - Комисията за финансов надзор (КФН), чрез пълномощника си юрк. С., оспорва жалбата като неоснователна. Не ангажира нови доказателства. Представя писмени бележки.

Представителят на С. градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, II-ри касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба.

Настоящата касационна инстанция намира жалбата за неоснователна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, постановено по подадена в срок жалба срещу НП № Р-10-496 / 29.06.2017 г., издадено от заместник-председател на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Застрахователен надзор“. Не са изтекли както сроковете по чл. 34 ЗАНН, така и абсолютната погасителна давност за административнонаказателно преследване.

От фактическа страна районният съд е приел за установено, че ЗД [фирма] не се е произнесло в законоустановения срок от 15 работни след предявяване на застрахователна претенция № [ЕГН], заведена на 02.10.2016 г. с което е нарушило разпоредбата на чл. 108, ал. 1 КЗ. По случая е извършена проверка, при която е установено, че последният документ, касаещ щетата, бил представен на 04.10.2016 г., а касаторът е изплатил обезщетение по процесната щета на 28.02.2017 г. – извън рамките на законоустановения срок.

Районният съд е изследвал всички релевантни за спора обстоятелства, обсъдил е задълбочено и в съвкупност събраните доказателства и въз основа на тях е приел, че НП е издадено от компетентен административнонаказващ орган по смисъла на чл. 47, ал. 2 ЗАНН и въз основа на редовно съставен АУАН. При издаване на АУАН не са били допуснати съществени процесуални нарушения, които да компрометират отразените в него фактически констатации. Както АУАН, така и оспореното НП, притежават всички законово предвидени реквизити по чл. 42, респ. – чл. 57 ЗАНН. Въз основа на събраните доказателства, първостепенният съд е приел, че касаторът е извършил вмененото му нарушение, във връзка с което правилно е била ангажирана административнонаказателната му отговорност. Изложени са мотиви за неприложимост на нормата на чл. 28 ЗАНН.

Решението е правилно.

Неоснователни са възраженията на касатора за липса на доказана повторност на нарушението с довод, че процесното нарушение е квалифицирано правно по чл. 108, ал. 1 КЗ, а предходното такова, на което се е позовал административнонаказващият орган, било с правна квалификация чл. 107 КЗ (отм.). Независимо от настъпилата нормативна промяна, касае се за нарушение на едни и същи защитени от правото

обществени отношения, т.е. за същия вид нарушение, поради което правната квалификация на предходно нарушение по отменен вече нормативен акт не дерогира приложението на § 1, т. 51 ДР на КЗ. Поради това и при съобразяване с влязло в сила на 02.06.2016 г. НП № Р-10-321/10.07.2013 г. за нарушение от същия вид, изводът за наличие на повторност е правилен и обоснован.

Изискването на чл. 42, т. 4 ЗАНН за описание на нарушението чрез всички елементи от фактическия състав на деянието е спазено при съставяне на процесния АУАН. Извършването на нарушението в условията на повторност е свързано с определяне размера на наказанието по смисъла на чл. 57, ал. 1, т. 7 ЗАНН и не е необходимо това обстоятелство да се посочва още в АУАН. Касае се за дейност на административнонаказващия орган по определяне вида и размера на наказанието в НП, за което нормата на чл. 42 ЗАНН не поставя изискване да бъде посочено още съставяне на АУАН, поради което това възражение на касатора е неоснователно.

Неоснователно е и твърдението, че случаят е маловажен и следва да се приложи чл. 28 ЗАНН. Неизпълнението на задължението разкрива реална обществена опасност, като се съобрази характерът на засегнатите обществени отношения, свързани с гарантиране и своевременно удовлетворяване на вземанията на застрахованите лица. Освен това в конкретния случай се касае за повторност, а не за инцидентност при неизпълнение на едно и също по вид задължение.

Поради това касационната жалба е неоснователна, а съдебното решение, предмет на касационен контрол, следва да бъде оставено в сила.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София-град, II касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 17.01.2018 г., постановено по н.а.х.д. № 13087 по описа за 2017 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 12^{-ти} състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.